

אחד מתוך 50 אזרחים נעצר פעם בשנה, רק נגד מחציתם מוגש כתב אישום והמצב בבתי המעצר מגיע לידי התפוצצות

יישאר במעצר עד תום ההליכים, מכיוון שאם ישוחררו לא ילכו להשתוף בשמש, אלא יאנסו, ישרדו ויצרכו סמים." לדעתו של זמיר מעורר איבצן את המעצרים, למען נוחותה של המישרה.

זמיר גם תקף את המישרה על שאינה מכינה סטטיסטיקה בנושא החשוב של מיספר העצירים בישראל והתפלגותם. לדבריו יש למישרה סטטיסטיקה מדוייקת על מיספר כליהרכב שנגנבו השנה, סוגם ושנת ייצורם, אך בנושא חשוב כמו מיספר העצירים במדינה, לא הצליחה

ולפעמים כמו במיקרה של גרינוואלד אף יותר.

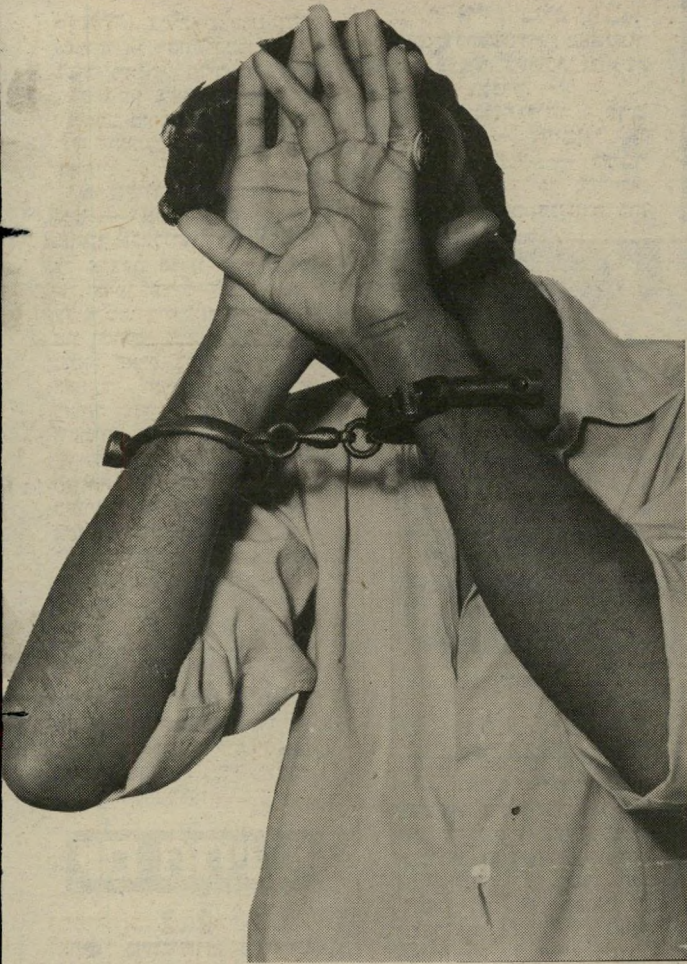
העצירים, היושבים עד תום ההליכים, מתחלקים לשתי קבוצות עיקריות: פורצים וסוחרים סמים. הקבוצה השלישית, קבוצת ה"שונות", גדלה והולכת מדי חודש.

זמיר סיפר כי בשנה האחרונה הוכפל מיספרם של היושבים בבתי המעצר עד תום ההליכים. גידול בלתי צפוי כזה גרם לפיצוץ אוכלוסין בבתי המעצר.

מי אשם במעצרים מיתררים? זמיר, בהרצאתו לפני כינוס עורכי דיין במלון

תעצור

היועץ המישפטי, יצחק זמיר, מאשים את המישרה בריבוי המעצרים שלא לצורך. אך מדיניות הענישה נקבעת עליידי היועץ

ההליכים המישפטיים, הרי תובע מהפרקליטות הוא המבקש אותו, ומסביר לשופט מדוע יש בו צורך.

גאווה על ריבוי העצירים

לפי פה סטטיסטיקה מאולתרת ששעה היועץ המישפטי לממשלה, מתברר כי רק נגד מחציתם של הנעצרים עליידי המישרה ויושבים במעצר מישפטי, מוגש כתב אישום. מחציתם האחרת של הנעצרים, משוחררים ואינם הופכים נאשמים.

לפי אותה סטטיסטיקה, נעצרים במדינת ישראל מדי שנה 50 אלף איש. מעצר לכל אדם מתוך 50. כלומר, 25 אלף איש יושבים כל שנה במעצר, בלי שיוגש נגדם כתב אישום כלל. מבין 25 אלף האנשים שנגרם מוגש כתב אישום, יושבים אחרי כן 720 איש במעצר עד תום ההליכים. כמו פול גרינוואלד. הם יושבים תקופות ארוכות משלושה חודשים עד שנה.

אם אמנם יורשע גרינוואלד לבסוף, ספק אם העונש שיוטל על אדם ללא עבר פלילי יהיה גדול יותר משנתיים מאסר, הומן שישב עד כה בניכוי שלישי. אולם אם יזכה גרינוואלד, מי יפצה אותו על הומן האבוד? האם היה צורך במעצר זה בכלל?

איש לא טען כי גרינוואלד מסוכן לציבור, וזהו כמעט עבירתו הראשונה. איש לא חשש כי הוא יברח ולא יתייצב למישפט, ואם חששה התביעה כי הוא ינסה להשפיע על המתלוננת ויפחיד אותה, הרי אפשר היה לשמוע את עדותה על אתר, כפי שנעשה במיקרי אונס רבים, ולשחרר מייד אחר כך את הנאשם ממעצר.

יש במדינה שני סוגי מעצרים. האחד מעצר מישפטי, ומוארך עד 30 יום עליידי שופט מעצרים. מעצר כזה נדרש בדרך כלל לחקירת המישרה. במקרים רבים מוגש כתב אישום תוך כדי זמן זה, ואפשר להתחיל במישפט. אולם מרגע שהוגע כתב אישום יוצאת בעצם המישרה מהעניין. אם יש צורך במעצר עד תום

אני מוכן להודות בכל דבר, גם כתב אישום, ואז ביקשה הפרקליטות את המשך מעצרו עד תום ההליכים במישפט. מאחר שלא הודה באשמה, ומשך בעצמו את המישפט עליידי כך שהפריח סיפור על קאסטת ויריאן שצולמה ערב המיקרה, לא הסתיים עדיין הדיון במישפט.

כמשך שנה ורבע היה גרינוואלד עצור כשהוא טוען כי הוא חף מפשע. אחרי שעברה שנה מתחילת מעצרו, ביקשה הפרקליטות משופט עליון להאריך את המעצר בשלושה חודשים נוספים, וכאשר עמד לפוג גם זמן זה, התביעה הפרקליטות לפנות ולבקש הארכה נוספת, והתובע עוזי שרטור הסכים לשיחרורו של גרינוואלד בערובה.

עוד תום

המישרה לטפל למרות המחשבים המשוכללים שלה. נראה כי מצבם של העצירים נגע לליבו של היועץ המישפטי לממשלה, אחרי שקיבל פתק מעציר אלמוני בירושלים. באחד מביקוריו במישרה, תחב עציר פתק, במישרה, לידיו של היועץ המישפטי, וכאשר הגיע זמיר לביתו קרא את

מוריה בים-המלח, שנערך עליידי המכון להשתלמות עורכי דיין, העביר את האחריות אל המישרה. הוא ציטט את המפ"כ, אריה איבצן, שאמר בהרצאה בפתחת קורס קציני מישרה: "אני גא על ריבוי העצירים; זה מלמד על יעילות המישרה. טובת הציבור דורשת כי חשודים רבים